ST THOMAS HS S
ERUMELY
പുനർജനി ഡോട്ട് കോം
little KITEs

UNIT NO :   LK/2018/32024

സമർപ്പണം

2018 – നെ ജലസമാധിയിലാഴ്ത്തിയിട്ടും

അതിജീവനത്തിനുവേണ്ടി കേഴുന്ന അനേകർക്കു

മുമ്പിൽ.........

എഡിറ്റോറിയൽ

സൈബർ യുഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് പുരോഗതിയുടെ അളവ്കോലായി മാറുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സാങ്കേതിക മേന്മയുടെയും അക്ഷയഖനി തുറന്ന് തരുന്ന മേഖലയാണ് ഇൻഫർമേഷൻ ടെക്നോളജി . ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗത്ത് അറിവിന്റെ നൂതനപാത തുറന്നുതരുന്ന 'ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ക്ലബ്''ലെ കുട്ടികളുടെ ഭാവനയിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ കഥ , കവിത , ലേഖനം എന്നിവ ഡിജിറ്റൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് പുനർജനി ഡോട്ട് കോം.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ : മിനിട്രീസാ ടീച്ചർ

ചീഫ് എഡിറ്റർ : റീനാ ടീച്ചർ

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ : അദ്നാൻ ഹിലാൽ

സബ് എഡിറ്റേഴ്സ് : അലക്സ് സജി

ജെസീന്താ കുര്യാക്കോസ്

ലുബ്നാ പി ജലീൽ

എയ്ഞ്ചൽ മരിയാ മൈക്കിൾ

ഉള്ളടക്കം

S .L NO.			Page no
1	പ്രളയം ഒരു കണ്ണീർ ഓർമ്മ	ആദ്നാൻ	7
2	പ്രകൃതിക്ക് പറയാനുള്ളത്	ഷൈൻ സെൻവം	10
3	മഴ തന്ന സ്നേഹം(കഥ)	ജസീൻ	14
4	കവിത(പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ)	ലുബ്ന ജലീൻ	17
5	ലേഖനം(പ്രകൃതിക്കായ്)	എമിലീൻ	19
6	Story - Survival	Angel Maria	21
7	Inspiration	Sulfa Asis	24
8	Wet memories	Tiara Babu	28

പ്രളയം ഒരു കണ്ണീർ ഓർമ്മ

മഴക്കാറുകൾ കൊണ്ടു ,നീലിമ മങ്ങി
കനവുകാണാ മഴതുടങ്ങി നേരമില്ല
നേരമില്ല ഓടുവാൻ നിൽക്കുവാൻ
കഴുത്തറ്റവും കേറി വെള്ളം ഭ്രാന്തനായ്
തുഴയുവാൻ വൈകി ഞങ്ങൾ ,കാലുകൾ
ബലഹീനമായി തളർന്നുപോയി ഇവിടെ.

വീടുകൾ പോയി കുരുന്നു പോയി
കേരകം തൻ ഇലകൾ മൂടി വെള്ളം
ഉച്ചിയിൽ ചെന്നെതിരക്ഷയില്ല , ഒട്ടുംതന്നെ
മരണമെന്നച്ഛനെ പുൽകി
ജനനം എൻ ഉദരങ്ങളെ പുൽകി

കൺമണി നിൻ പിറവി കടലിലോ........
കടലമ്മ കനിഞ്ഞൊരാ നാളിലെൻ
സ്വപ്നങ്ങൾ പൂത്തുലഞ്ഞതെൻ
കനവിലെന്നാൽ മരണമേ നീ ഭ്രാന്തനോ

കേവലം വെള്ളത്താലെന്നെ നീ പുൽകരുതേ.
കാറുകൾ , കേറി മനസിലും കോളിളക്കം, തൻ
ഉദരത്തിലും ഇത് കനവുകാണാ മുറിവുകൾ.

ആകാശത്തൊരു പക്കി പാറുന്ന
ചൊല്ലിനാൻ രക്ഷകൻ രക്ഷകൻ എന്നിലെ
മുറിവു കണ്ട കടലമ്മ ചേച്ചി പോയി
അച്ഛൻ പോയി
മരണമാസന്നമായെനിക്കുഉദരത്തിലെ
കുഞ്ഞിനും.

കോളിളക്കം തിരതൻ കോളിളക്കം
വെള്ളമില്ലാ നാടുകൾ വെള്ളത്തിലായ്

കിടാവുകൾ പറവകൾ

ലക്ഷ്യമില്ലാതലയുകയായ് .ഇതാ കൊടും

പ്രളയം എൻ കൺമണി കാണുവാൻ

പോകുന്ന ഇതാ ,ഇതാ അവൻകടലിൽ

പിറക്കുന്നു

അദ്നാൻ

പ്രകൃതിക്ക് പറയാനുള്ളത്

ഈ കഴിഞ്ഞ "പ്രളയം"മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ മായാത്ത ഓർമ്മയാണ്. അതിനു കാരണക്കാർ ആരാണ് ? ഒരിക്കലുമില്ല. മനുഷ്യൻ തന്നെ. ഇത്രനാളും മനുഷ്യന്റെ ചൂഷണത്തിനിരയായ പ്രകൃതി തനിക്ക് വന്ന ഒരു വലിയ ദുരന്തമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

പ്രകൃതിയാരാണ് ? നമ്മുടെ അമ്മയല്ലേ. അതിനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണോ ? പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ അവയവങ്ങളേയും നാം ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ . നമ്മുടെ അമ്മയായ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം അതിന്റെ വിരലുകൾ പോലെ കാണുന്ന മരങ്ങൾ മുറിക്കാമോ ? വലിയ ആഴമുള്ള കുഴൽ കിണറുകൾ കുത്തി അതിന്റെ രക്തമൂറ്റിയെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ ? പുഴകളിലേയും മറ്റും മണലുവാരിയെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ ? വലിയ പുകമലിനീകരണം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വാഹനങ്ങൾ

ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ ? എന്തിനാണ് പ്ലാസ്റ്റിക്കെന്ന മാരകവിഷം ഉപയോഗശേഷം പ്രകൃതിയിലേക്ക് തള്ളുന്നത് ? എന്തിനാണ് കത്തിച്ച് പുക പ്രകൃതിക്ക് ദോഷമാക്കുന്നത് ? ഇങ്ങനെ നീളും മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോട് ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾ.

പ്രളയം തന്നെയുണ്ടായത് മനുഷ്യൻ കാരണമാണെന്ന അഭിപ്രായമായിരിക്കും പ്രകൃതിക്ക്,ശരിയല്ലെ. നിരന്നു വിശാലമായി ഒഴുകി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുഴയുടെ വശങ്ങൾ ചുരുക്കി മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്ഥലം കൂട്ടുന്നു. വൻ മഴ വരുമ്പോൾ വെള്ളത്തിനൊഴുകാൻ പറ്റാതാവുമ്പോൾ പുഴകവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു.കാരണമെന്താണ് ? പുഴയുടെ വീതികുറച്ചതു കൊണ്ടല്ലേ അതിനു ഒഴുകാൻ പറ്റാതെ വന്നതും കര കവിഞ്ഞൊഴുകേണ്ടി വന്നതും.

പണ്ട് പച്ചവിരിച്ചുനിന്ന പ്രകൃതിയിപ്പോൾ പതിയെ ഇല്ലാതായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മരങ്ങൾ മുറിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെന്ത് ലാഭമാണ്. അവനറിയുന്നില്ല അവനതിലൂടെ എന്തു വിപത്താണ് വരാൻ പോകുന്നതെന്ന്. അതുപോലെ ഇല്ലാതായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ശുദ്ധജലം.

"അപ്പൂപ്പൻ ആറ്റിൽ കണ്ടു

അച്ഛൻ കിണറ്റിൽ കണ്ടു
മകൻ പൈപ്പിൽ കണ്ടു
കൊച്ചുമകൻ കുപ്പിയിൽ കണ്ടു."

എന്ന വരികളുണ്ട്. അടുത്ത തലമുറ ശുദ്ധജലം എവിടെ കാണുമെന്ന ചോദ്യവും ഇതിലൂടെ നമ്മോട് ചോദിക്കുന്നു. ശരിയല്ലേ ? പ്രകൃതിയെന്ന അമ്മയുടെ രക്തമാണില്ലാതായികൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വലിയ പ്രളയത്തെയാണ് കേരളം ഏറ്റുവാങ്ങിയതെങ്കിലും ഒരു വരൾച്ചയെത്തിയാൽ ശുദ്ധജലം വേഗം തന്നെ ഇല്ലാതാവും.

അതുപോലെ തന്നെ മണ്ണിന്റെ ഫലഭൂയിഷ്ഠത ഇല്ലാതാവും. പൊന്നു വിളഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന പ്രകൃതിയുടെ സുന്ദരമായ മുഖം ഇന്നും മാഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്ലാസ്റ്റിക്കെന്ന വിഷം കൊണ്ടുതള്ളിയതിലൂടെ അതിന്റെ ഫലഭൂയിഷ്ഠത ഇല്ലാതാവുന്നു. പൊന്ന് വിളഞ്ഞത് വെള്ളിയായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്താണ് പ്ലാസ്റ്റിക്ക് കൊണ്ടുതള്ളിയാൽ പ്രകൃതിക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന ദോഷം? മറ്റേതു മാലിന്യമായാലും അത് വേഗം മണ്ണിലലിഞ്ഞു ചേരും.എന്നാൽ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം മണ്ണിൽ കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ അളവ് വർധിക്കുന്ന അല്ലാതെ കുറയുന്നില്ല. അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ വലിയ ദ്രോഹം

പ്രകൃതിയോട് ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെയാണ് പുഴയിൽ മാലിന്യം നിക്ഷേപിക്കുന്നതും. സർവ്വചരാചരങ്ങൾക്കും നൽകിയ ശുദ്ധജലം പുഴകളിൽ മാലിന്യം നിക്ഷേപിച്ച് അശുദ്ധമാക്കുന്നു. മീനുകൾ ചത്തുപൊങ്ങുന്നു.

പ്രകൃതിയിലെ എത്ര ജീവികളാണ് മനുഷ്യന്റെ ആക്രമത്താൽ വംശനാശം സംഭവിച്ചത്. പ്രകൃതിയെ ഇത്രയധികം ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരേയൊരു ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ. ഏറ്റവും ബുദ്ധിയുള്ള ജീവി മനുഷ്യനാണെന്നല്ലോ പഠനം. എന്നാൽ ബുദ്ധിയുള്ള ജീവിതന്നെ പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിക്കുകയല്ലേ.

പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് നാം മനുഷ്യരോരോരുത്തരുടെയും കടമയാണ്. അതിനെ വേദനിപ്പിക്കാതെ അതിന്റെ കണ്ണീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുക്ക് പ്രകൃതിക്ക് ഒപ്പം നിൽക്കാം.

പ്രകൃതിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഈ ചെറിയ ഉപന്യാസത്തിലൂടെ ചുരുക്കി പറയാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്.

ജസീന്ത

മഴ തന്ന സ്നേഹം

അന്നും ഒരു ചെറുമഴ ചാലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നഗരത്തിന്റെ തിരക്കിൽ പെട്ട്, നിത്യവും ജോലിക്കായി പലയിടങ്ങളിലും പോകാറുള്ള അവൾക്ക് അത് നിത്യസംഭവമായിരുന്നെങ്കിലും, വല്യകാര്യമായി എടുത്തില്ല. നഗരത്തിലെ കളക്ടറിന് ഒരു ചാറ്റൽമഴ ഗൗണിക്കേണ്ട കാര്യമാണോ ?

അവൾക്ക് സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ അവളുടെ കുഞ്ഞനുജത്തി മാത്രമേ ഉണ്ടാടിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും, താൻ ജീവന്റെ ജീവനായി സ്നേഹിച്ച കുഞ്ഞനുജത്തിയെ അവൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒരുനാൾ ആൾത്തിരക്കിൽ വച്ച്, അറിയാതെ പിടിവിട്ടു പോയ ഒരു സ്നേഹം. തന്റെ അനിജത്തിയെ അവൾ അന്വേഷിക്കാത്തൊരു ഇടവുമില്ല. ദിവസങ്ങൾ, മാസങ്ങൾ, വർഷങ്ങൾ വരെ കഴിഞ്ഞു, എങ്കിലും നെഞ്ചിലെ വേദനയൊട്ടും അടങ്ങിയില്ല.

പിന്നീടവൾ പഠിച്ചു , അധ്വാനിച്ച് നഗരത്തിന്റെ കളക്ടർ പദവിയിലെത്തി. എന്നിട്ടും അവൾക്ക് ഒരാഗ്രഹമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവളുടെ നഷ്ടപെട്ട അനുജത്തിയെ കണ്ടെത്തുക.

അങ്ങനെയൊരുനാൾ , ഒരു മഴയുടെ അകമ്പടിയോടെ അവൾക്ക് ഒരു ഫോൺ വന്നു. ഒരു അനാഥാലയത്തിൽ നിന്ന് .

അതിന്റെ 50-ാം വാർഷികമാണെന്നും അതിന് അവൾ വരണമെന്നുമായിരുന്നു അത്. അവൾ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അത് സമ്മതിച്ചു.

വാർഷികദിനമെത്തി. കളക്ടറെ സ്വകരിക്കാനായി കെട്ടിയ തോരണങ്ങളിലൂടെ ചെറുചാറ്റൽ തുളിന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഗൗണിക്കാതെയുള്ള ചെണ്ടമേളവുമെല്ലാം അവിടെയൊരു പൂരം സൃഷ്ടിച്ചു. എങ്കിലും അവൾക്ക് അത് സ്വകാര്യമായി തോന്നിയില്ല.

സമ്മേളനം തുടങ്ങി. അവൾ അത് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പെട്ടെന്ന് പോകാനൊരുമ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി അവൾ കുട്ടികളുടെ കലാപരിപാടികൾ കാണാൻ സമ്മതിച്ചു. പരിപാടികൾക്കിടയിൽ പാട്ടിനും നൃത്തത്തിനും എല്ലാം നിറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കൊച്ചുമിടുക്കിയെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ കുട്ടിയിൽ അവൾക്ക് എന്തോ ബന്ധം ഉള്ളപോലെ. മുൻപ് പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ചാറ്റൽ മഴ പെരുമഴയായി. അപ്പോളാണ് ആദ്യമായി അവൾ മഴയെ ശ്രദ്ധിച്ചത് തന്നെ.

ആ കുട്ടിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയിക്കാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അവിടുത്തെ സ്ത്രീയോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അവരാണ് പറഞ്ഞത് അവളെ ഒരു ആൾത്തിരക്കിൽ വച്ച്

കിട്ടിയതാണെന്ന്.

ഇത് കേട്ടതും അവളുടെ നെഞ്ച് കത്തി ! ഒരുപക്ഷേ ഇത് തന്റെ അനിയത്തിയായായാല്ലോ ? ആ കുട്ടിയെ കൂടുതൽ അറിയാൻ അവൾ ഫയലുകൾ തിരഞ്ഞ് വായിച്ചു നോക്കി. ഫയൽ കണ്ട അവൾ തരിച്ചുപോയി. ആ കുട്ടിയുടെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും പേരുകൾ. വൈകി അവൾ ഒന്നറിഞ്ഞു ; ആ കുട്ടി അവളുടെ അനുജത്തിയാണെന്ന് , തന്റെ സ്വന്തം ചോറയാണെന്ന്. സന്തോഷമാണോ , കരച്ചിലാണോ അവളെ കീഴ് പ്പെടുത്തിയതെന്ന് അറിയില്ല. ആ കുട്ടിയെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ കണ്ട നേരം അതിമനോഹരമായിരുന്നു. സന്തോഷത്താൽ അവർ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. ആ കുഞ്ഞനുജത്തിയെ തിരിച്ചുകിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ അവൾ അവളെത്തന്നെ മറന്നു. അവർ പരസ്പരം കുറേനേരം അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു. അന്നേരം ആ പെരുമഴ വീണ്ടും ഒരു ചാറ്റൽ മഴയായി പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവർ അനാഥാലയം വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങിയതും അവരെ സ്വീകരിച്ചത് ഒരു ചാറ്റൽ മഴയായിരുന്നു. മഴ ആത്മാക്കളുടെ സന്തോഷമാമെന്നും തങ്ങൾ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അച്ഛനും അമ്മയും സന്തോഷിക്കുകയാണെന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. ആ ചെറുമഴയിൽ അവർ നന്നായി നനഞ്ഞു. അവൾക്ക് മഴ നൽകിയ സ്നേഹത്തെ അവൾ മാറോട് ചേർത്തണച്ചു.

ലുബ്ന

പ്രളയം ഒരു കണ്ണീരോർമ്മ
പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ

പ്രകൃതിതൻ മടിത്തട്ടിലെ
മണിമുത്തുകളാം മഴ
തൻ ഒർമ്മകളിലെ
ഒരു തീരാനോമ്പരമാം
ഈ പ്രളയം
മഴ തൻ രൂപമേറി
പ്രകൃതി തൻ രൗദ്രഭാവം
പ്രകൃതിയെ നാം നോവിച്ചെന്നോർക്കണം
ആ പ്രകൃതിയും നമ്മെ തീരാദു:ഖത്തിൻ
മരണ വേദനയിൽ ആഴ്ത്തി ......
ഇനിയും നീ ആ പ്രകൃതിയാം
അമ്മയെ നോവിക്കുമോ. ആ
അമ്മതൻ കരുണ്യം പ്രകൃതി
കാട്ടിലിനിയും നാം വീണ്ടും വീണ്ടും
നോവിച്ചാൽ അമ്മയെ ....."നീ മാറി
ഈ പ്രകൃതിതൻ മടിത്തട്ടിൽ
എത്തിയാൽ ആ അമ്മ
സ്വീകരിക്കും നിൻ ഒരു
മണിമുത്തായ്" വരു വരു

എന്ന് പ്രകൃതിയമ്മ
പറയുന്നു തൻ മക്കളാം നമ്മെ
കേൾക്കു മനുജാ ആ വിളി
കേൾക്കു മനുജാ.ആ രോദനം.......

ടിയാര

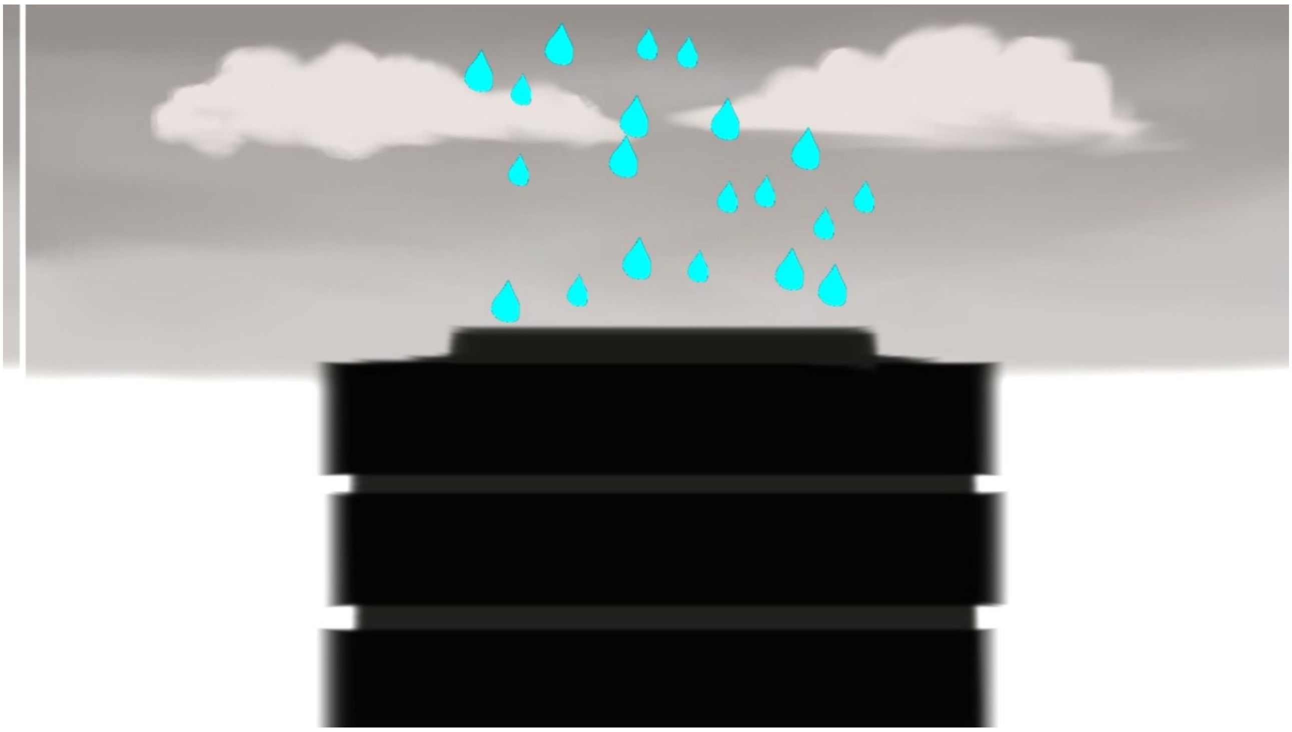

ഷൈൻ

പ്രകൃതിക്കായ്.....

- *ഭൂമിക്കും പറയാനുണ്ട്*

പ്രകൃതിയോട് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന അതിക്രമങ്ങൾ ഇന്ന് വർദ്ധിച്ച് വരുകയാണ്.പരിസ്ഥിയോടും,ഭൂമിയോടും സ്വന്തം അമ്മയെന്ന നിലയിൽ വേണം വർത്തിക്കാൻ. ഭൂമിയോടുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അവൾ അതൊരു ഭൂകമ്പമായി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ദുരന്തമായി തിരിച്ചടിക്കും.പ്രകൃതിക്ക് പറയാനുള്ളത് അവൾ പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആരും അത് തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

- *പ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യകത*

പുഴകളും പൂക്കളും കാട്ടുപൂഞ്ചോലകളും മലനിരകളും പക്ഷിലതാദികളുംമെല്ലാം ഇന്ന് കണ്ട്തീരും മുമ്പ് തീർന്ന് പോകുന്ന സ്വപ്നങ്ങളാണ്.ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകൃതിയെസംരക്ഷിക്കുക എന്നത് ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്.ഭൂമിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്തുന്നതിന് പ്രകൃതിക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ട്.

- *പ്രകൃതി ഭൂമിയുടെ ശ്വാസകോശം*

പ്രാണവായു ലഭിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയിൽ നിന്നാണ്.ഈ പ്രാണവായു മരങ്ങളിൽ നിന്നും ചെടിയിൽ നിന്നും പ്രകൃതി സ്വീകരിക്കുന്നു. മരങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഭൂമിക്ക് ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല . മരങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഭൂമിക്ക് ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല . മരങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ശ്വാസകോശമാണെന്ന് പറയുന്നത് വെറുതെയല്ല.

- *പ്രകൃതിയോട് ചേർന്ന് നല്ലൊരു നാളേക്കായ്*

നാം ഇന്ന് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണ്. പ്രകൃതിയോട് ചേർന്ന്നിന്ന് അവളെ സംരക്ഷിച്ച് നമുക്ക് അവളുടെ ജീവൻ നിലനിർത്താനുള്ള പ്രയാണത്തിൽ പങ്കുചേരാം ഇനി വരുന്നൊരു

തലമുറക്കായ് , നല്ലൊരു ഭാവിക്കായ് നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം.

-
- അലക്സ്
-
-

➢

➢ATTEMPT FOR SURVIVAL FROM CALAMITIES OF THE FLOOD IN OUR STATE

➢

- ➢One day cloud make a loud noise and it start to roar if like a lion. The people feared and feared . They asked what happened ? Why nature do like this to as ? They cry aloud and feared . People asked for rescue but no one where there . The river , pond , well , with water as well in water . A family was standing at the top of their house .It was not a simple stand . They asked for help at last a boat came for helping them . A boy was seeking for his sister. After some time he saw his sister floating through water. He saw the flood not a sea of water but as a sea of tears .
- ➢
- ➢ His sister has gone forever to heaven leaving him alone in the land of sorrow .every thing has gone , but he gain a spirit that don't give up .
- ➢That come true . he was escaped by a boat from Tiruvanantapuram it was the fisherman who rescued him . Now he walked towards a refugee camp . He try to forget the past . But the past was

always sitting with him , he don't know where his mother is , where his father is but he know one thing that his sister is gone forever . He said that his life is a big book of surprise everything had to come as good and bad . Again and again his thoughts make him cheerful and joy . That don't turn him back .Life is a like a journey that make

- him a man with lot's of experiences .He live in a camp with great joy . After a long days the flood gone and things turned normal so he turn back to his home there he saw a man and woman except his sister .
- He submitted Mary as a daughter of flood .It is an attempt of survival of a life.

Angel Maria

ജലം ജീവന്റെ
അമൃത്

INSPIRATION

It was a stormy day . I was so gloomy with the bad wenther . Suddenly my friend called me and said that our exams are again posponded . I had a mix up of emotion at this time . I started my exam preparations one month ago . Now it is the third time . My mother who is some what religious was fully praying . I asked her the reason behind this continous prayer . She said some huge destrcietion is coming and she is praying for god to be kind with us . I throught it for a while & move on .

Still the rain had not stopped yet . I also feel something truth in my life . Later I got a news that our near city is flooded and we are in danger zone . Since our house is to destory . We thought to shfting to the upper floor After some hours , water reached and flooded in our ground . I was shocked my mother continously telling us about leaving home . But i and my brother was not ready . So decision making job was given to

father . He said us to leave house . I was not ready but later i acepted it .

We packed up and shifted to the nearest camp . Unlike others , my mind was full of tension about house . But my mother , who has a positive outlook is still praying forothers . She some what began to inspier . My heart beat slowly become normal . I wonder how she can be such a postive person . My father is also a little bit worried .

The rain was so angry that it made people cry . In the camp , I saw a mother & a daughter . Their house is completely flooded and all their belongings are lost . I wonder how they can also manage a positive look . They were so poor . I become friends with them . Also there was a family who was always against poor ones , who throught that they are supreme . It was a shocking image . They also adjust and live with all types of peaple . There jealous , complex , atc are completely melted . I thing it was one of my best moments .

The calamites lasted for 4 days . We

came to know that our house is flooded . If we stayed there , our help will be only helicopter . Sometimes , we may be locked there with no help . My mom was right . She gave more importance to life than properties .

Meera shared the experience in front of the collage students . It was a meeting held after calamity . Management asked Meera to deliver a speech on flood . After her speech some began to cry and she got a big hearty applause. Meera also serves many people by giving mental strength . Flood was such an unforgettable experience for her . I told her to maintain positive even in distrous times . Her mother was her inspiration .

There is a hidden reason behind my service's said Meera to her best friend . One of my dreams of becoming superior was broken in this flood . I always want to be superior, popular and noticed . But when I visited the camp the bond between people and me . I was shamed by many about some of my inabilities and i also began to feel so . But that was not

right . This helps me to grow and develop my inner skills of love , affection and caring . I began to think from my heart . Meera stopped her conversation and leaved . When she reached house Meera's mother told her that she had turned as a good person mother always speak & think from heart . Now meera also began to do so .

Her life had totally changed flood was an attemt of survival from all bad beds . Now along with collage classes , Meera gave conselling to those gloomy people and rise their minds from flood .

Now , Meera become an inspiration for many

Zulfa Assis

Wet Memories

Dreams flowed through the water
Mind was follow with every thing
Man was crying along with the
Crying of our gloomy nature

Mind was fulled with joy of
celebration of our festival
Plans were made all around
as usual for a colourful onam

There comes that shocking news
that plereed into all our hearts
with its sharp paining thorns
that was not a good news

Things now had a massive change
Instead of joy and colours here
come the colour of black that
made our mind deep down

She was not ready to give

an end to this long cry
She made us to realise that
how she suffered all these years

Everything seem to be flooded
houses, building, schools, minds
care, buses, offices, apartments
screaming for the safe zone

Come here the hearty people
with rescue mission all over
mind blossom with new dreams
of sawing each drop of life

Kerala sees the real humanity
that was inside in our heart
Help was more strengthen now
along with thought of build up

Past is gone,make it just
a memory of good moments
future is coming in its way
plan for the new Kerala

Those mind which was helping
made us to feel more secured
They really deserves the best
honour for their selfless work

It was a memory of emotions
where mind was clean and
unity strengthened with new
ideas of getting up from past

Unity was spread all over here
lets hold our hands together
move forward along with the
powerful lessons of our past

Don't give up , always grow
prove the world that we are
always strong and positive
Build the kerala in our dreams

Tiara Babu

by :SHINE SELVAM 8A

thank you
danke
謝謝
ngiyabonga
teşekkür ederim
gracias
спасибо
Баярлалаа
рахмат
dank je
bedankt
dziękuję
obrigado
go raibh maith agat
mochchakkeram
sukriya
kop khun krap
terima kasih
grazie
arigatō
dakujem
takk
merci
tapadh leat
хвала
asante
misaotra
matondo
paldies
blagodaram
welalin
tack
barka
mersi
vinaka
faafetai lava
kiitos
dankie
hvala
maururu
koszonom
dankon
chnorakaloutioun
gracies
sulpay
sağolun
mahalo
mamnun
djiere dieuf
obrigada
enkosi
sobodi
dekuji
мерси
дякую
tugarez
mesi
rahmat
감사합니다
xiexie
spas